

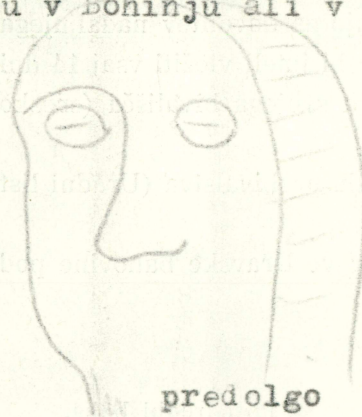
Masiven zvonik ob juž.steni ima gotski portal s paličastim profilom in okroglim vrhom. Več pravokotnih gotsko prirezanih lin. Vrh mogoče povišan.

Prezbiterij prizidan pr avokotni ladji. Mogoče posledica prezidave, ker je izredno velik in širok kot. Ladja ima na zapadu prizidan kot. Zdi se pa, da je približno od zvonika na zapadu tudi še enkrat podaljšana, ker je zid tu skoraj za polovico debele in tanjši in znotraj umaknjen, da je zunaj ploskev enotna. Vsa notranjščina je do vrha ometana in pobeljena. Na vrhu se sledi na vseh stenah rdeče bel zoblast pas

Drugače v tej fazi ni bilo slikarije.

Sledijo se pa na sev. steni v vsem obsegu, na jugu samo nekako na sredi.

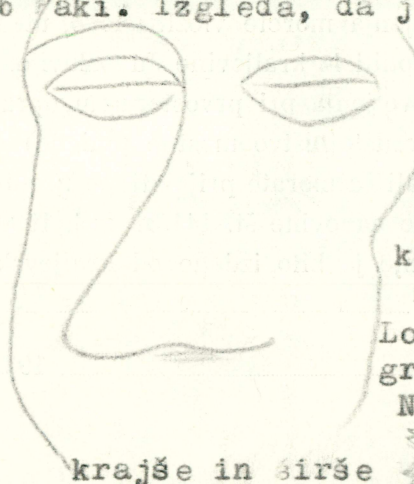
Vidi se na zap. koncu nekaj kodrastega kakor pri furlanski slikariji, n.pr. v ladji v Vrzdencu in drugod kodrajo repe konj. Mogoče da gre za sliko sv. 3 kraljev. A ni mogoče toliko razbrati, da bi bil gotov. V naslednjem polju proti vzh. se vidi glava furlanskih mojstrov kot n.pr. v spodnji fazi pri sv. Janezu v Bohinju ali v Mešici ob Paki. Izgleda, da je obraz bradat.

predolgo

oči bolj ploščate

polrazbito glavo z nimbom.

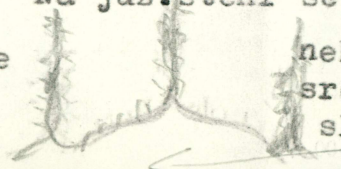
krajše in širše

V sledečem polju se vidi skupina 4 fial neke gotske stolpaste arhit. Med prvimi tremi se pne oslovski ~~arhit~~ lok, na katerem sedi kot vrh srednja fiala.

Lok in fiale imajo močne grče in križne rože.

Na juž.steni se vidi samo

nekako na sredi del slike s

Čas 14/15 stol. verjetno 15.stol.Mogoče mojster kot na Rečici ali event pri sv. Miklavžu pri Doliču.

Edino pri arhitekturi s fialiami se je ohranila čez desno fialo na belež rdeč=kasto naslikana bradata glava v novejši plasti, ki utegne biti renes. Vrhnji rob prvotne slikarije je kakih 30 cm nižji od sedanjega vrha stene in omenjenega rdečebelega zobastega friza. Predstavlja močno opečno rdečo črto. Zvonik ima lep pritlični ristrešeni venec. Prezbitერიj zunaj podzidek iz lomljenca, pomaknjen pravokotno naprej. Vsa notranjščina je pozneje obokana. V prezbitერიju utegne biti osnova oboka gotska ali zgodnje renes, pa so mogoče odbili rebra. V prvotni jugo^{zap}ogel stavbe je vzdian rimski kamen s pannonsko vijugo in levo podobo stoječe v svojo levo obrnjene deklice s košaro na desni in izročalom v levi roki. Zvonik vidno pozneje prizidan. Vendar mogoče istočasen s prvim podaljškom ladje.

Stele, CXX, 25.11.1945, str. 67-69.

Die Pfarrkirche in Tainach (Tinje) war schon im Jahre 1243 die Pfarre. Die Bauanlage der Kirche umfasst ein octogonal geschlossenes Presbyterium, ein überhöhtes, schmal gestrecktes Mittelschiff, ein demselben an seiner Nordseite zugebautes Seitenschiff, ferner einen neuen capellenartigen Zubau an der Südwand des Langhauses und schliesslich den an dieser Seite mit dem Mittelschiff in gleicher Weise in Verbindung gebrachten Thurm von auffallend grossem Querschnitte. Durch die ungleichzeitig erfolgten Erweiterungen und Zubauten ist diese Pfarrkirche in ihrer ursprünglichen Form nicht unwesentlich modificirt worden. Auch der Haupttheil, nämlich das Schiff und die Thurmanlage lässt sich als romanisch erkennen. Das Mittelschiff ist schmaler gehalten als der Chor, welcher letzterer 22'3" breit angelegt wurde, während das erstere bei einer Länge von 45'4" und einer auffallenden Höhe nur 19'8" in der Breite misst, und seine Aussenwände fast 6' stark ausgeführt wurden. Der Thurm enthält

deutlicher ausgesprochene Merkmale des Romanismus. Seine Mauern wurden in den unteren Geschossen vorwiegend aus Werkstücken hergestellt. Das Portal durch welches man in die Thurmhalle und aus derselben in das Mittelschiff tritt, ist im Rundbogen geschlossen (Fig.3.) Ein Rundstab mit einfacher Gliederung säumt die Portalöffnung ein. An den in den höheren Geschossen angebrachten schmalen Lichtöffnungen kommt indessen schon die der gotischen Periode eigenthümliche Abschrägung vor. Das oberste Geschoss und die Verdachung stammen aus neuerer Zeit. Der Chor im Octogon geschlossen, ohne Strebepfeiler nach aussen verfestigt, erhielt eine von gothischen Kreuzgewölben gebildete Decke. Die Gurten laufen auf Consolen auf und vier im Spitzbogen geschlossene, masswerklose, nur mit einfach abgeschrägter Leitung versehene Fenster bieten dem Lichte den nöthigen Einlass.

MDZK: št.16.1.1871, str.122-123: Die Baudenkmale des Mittelalters am Bachergebirge von Johann Gradt.

Vikarijata v Štešnjicah in Tinjah sta zelo stara. Tinjski vikarijata se imenuje morda že l. 1362, gotovo pa l. 1429, ko je patriarh Ludovik II de Teck (1408-35), nastavil v Tinjah nekega Hermana iz Sevnice in je določil, da mora - kakor običajno - vsako leto darovati materi-cerkvi v Konjicah na altar 24 graških penerez in priti k njej z župljani v procesiji ter z zastavami na predvečer Vnebohoda Gospodovega.

Dr. Avg. Stegenšek: O razvoju župnijskih mej. ČZN.V.1908.

str. 198.